

Politické postoje Ivana Olbrachta

1.11.2025 - | Ústav pro studium totalitních režimů ČR

Ústav pro studium totalitních režimů je přesvědčen o tom, že náš národ disponuje osobnostmi, ať z oblasti kultury, vědy, politiky, náboženství či vojenství, které se chovaly čestně, morálně, nezavdaly si s totalitním režimem, a které jsou vzorem pro mladou generaci. Fanatického komunistu Olbrachta za takový vzor nepovažuje.

Pokud chceme, aby nastupující generace byly resistantní vůči autoritářským režimům, musí znát minulost své země bez falz a bagatelizace. Olbracht se ke komunistické ideologii vyjadřoval s fanatickým nadšením, nekritičností, plně oddán myšlence nemilosrdného třídního boje. Po komunistickém puči v únoru 1948 vystupoval jako věrný a aktivní stoupenec zločinného totalitního režimu.

Po vstupu do KSČ v roce 1921 se stal redaktorem a klíčovým autorem Rudého práva. Za své politické projevy a články byl dvakrát vězněn (1926 a 1928). V roce 1920, kde se zúčastnil II. kongresu Komunistické internacionály v Moskvě. Na jeho základě napsal Obrazy ze soudobého Ruska (1921), bolševický, propagandistický pamflet. Totéž platí pro jeho román Anna proletářka (1928), který komunisté mocně využívali po únoru 1948. Olbracht aktivně podpořil komunistický převrat a podepsal se pod výzvu „Kupředu, zpátky ni krok!“, vydanou 25. února 1948. Za své zásluhy se stal členem Ústředního výboru Komunistické strany Československa a vedl rozhlasový odbor Ministerstva informací.

V duchu své radikální komunistické publicistiky volal po likvidaci politických odpůrců. Aktivně podporoval nezákonné politické monstrprocesy a volal po likvidaci nepřátel komunistického režimu (viz „Konec zrádcův“, *Rudé právo*, 28. 11. 1952, s. 2).

Má nová stanice metra opravdu nést jméno po muži, který aktivně sloužil zlu?

<https://www.ustrcr.cz/politicke-postoje-ivana-olbrachta>